

Sortirà quinzenalment el dissabte

Redacció i Administració:
Passeig del Triomf, 51, 1.er 1.ra

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el deure de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevol que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA)

EDITORIAL

L'Organització

Una onada de sinceritat envaeix avui el camp nacionalista. Es la força de la Joventut catalana qui puja, la que l'ha produïda. Aquesta volta no han estat els elements directors els que han assenyalat la ruta a seguir al poble. Ha estat aquest poble qui ha imposat les noves directrius del nacionalisme català. La poixança del sentiment separatista en la novella generació ha obligat a un gros sector del nacionalisme contemporitzador a separar-se del ideari i dels procediments de la Lliga, i a fer declaracions de franc nacionalisme radical anti-intervencionista i separatista i a posar per sobre de tota convenció, acord o conveniència la voluntat suprema del poble català.

L'antic nucli reduït de patriotes abnegats, que durant el domini abassegador de la Lliga mantingué viva la protesta dels catalans i no cessà de predicar les solucions radicals dins el nacionalisme renaixent amb una austeritat i una honradesa exemplars preparà aquest esclat popular juvenívola, que ha portat el nostre moviment nacional vers el camí clar de les franques conviccions serenes amb solucions unilaterals simples, justes i enfortidores.

Cal però que la joventut nacionalista radical, propulsora d'una solució del plet català netament separatista prepari la seva actuació d'acord amb el seu ideari.

La solució autonòmica demanava una organització de cara a Espanya i al costat d'un intens desvetllament de la personalitat catalana, una propaganda vers la compenetració dels dos esperits català i espanyol per a superar la tasca humana de pobles lliurement units.

La solució separatista demana solament una intensa renacionalització arreu de Catalunya, una forta intervenció en les nostres corporacions fins arribar a fer-les cecs instruments dels nostres propòsits i una intel·ligent propaganda internacional.

L'organització en aquest cas ha d'ésser de cara a la muntanya catalana i per damunt de les nostres muntanyes avui profanades per gent estrangera, de cara als altres pobles oprimits pel mateix tirà i de cara als pobles lliures i civilitzats del món.

Cal també que la joventut separatista tingui ben clara i ben neta la convicció que el sentiment separatista pot propagar-se eficaçment per mitjà d'una bona organització electoral de cara al poble i no de cara als càrrecs, però que la solució separatista no pot encaixar-se sense una organització de força que l'imposi.

Als que dient-se separatistes, ridiculitzen els trabucaires, cal que el jovent els recordi que a l'esquena de l'autonomia hi hagué un partit que guanyà posicions, influències i prestigis per als seus homes i que avui el jovent patriota no està disposat a que el cas es repeteixi a l'esquena del separatisme.

Cal que el jovent sense impaciències ni improvisacions, ni cops de sang prematurs faci comprendre al poble que de separatista pot dir-se'n tothom però que només se's separatista d'una sola faisó. Preparant-se amb seny i gosadia per a imposar quan el moment arribi el nostre ideal i portar-lo al triomf contra els enemics de fora i de dintre.

Tots aquells qui rebutgin aquesta organització i no vulguin col·laborar, no són més que separatistes de laboratori o de sala d'experiències.

Amics del Llibre Català

Prèstec gratuït de llibres catalans, poesies, novel·les, traduccions, manuals científics, etc., etc.

Tots els Dimarts i Divendres de 9 a 10 i mitja de la vetlla en el local de l'«Agrupació Excursionista Júpiter», Passeig del Triomf, 50.

Tots els poblenovins tenen dret a llegir gratuïtament els nostres llibres a domicili.

Els Vigatans

Els que hem fullejat l'història del nostre poble amb aquella amor filial i emoció familiar amb que recordem les gestes dels nostres pares i dels nostres avis, servem per a Vic, la ciutat catalana per autonomia, un amorosívol respecte i una pregona reconeixença per haver lluitat sempre a l'avantguarda en la defensa dels nostres drets trepitjats i escarnits per l'etern enemic de la Nació Catalana.

Els vigatans manats per En Bac de Roda l'heroi popular, ajudaren la Barcelona assetjada pels traidors de dins i els enemics de fora i ells no capitularen fins que perduda tota esperança la tirania i l'injustícia s'ensenyori del nostre benamat terrer.

En Bac de Roda l'heroi vigatà dignificà la força mentre mant cavaller mal nascut a Catalunya enfellonia l'espasa lluitant al costat dels mercenaris endogaladors de les nostres llibertats pàtries.

Vic la catalana mantingué viu molt temps el foc patriòtic quan ja solament en restaven cendres fredes arreu de la catalana terra i els vigatans amb la llur heròica tenacitat honoren avui les fermes i glorioses planes del nostre passat.

Els vigatans d'avui volen emular les gestes de llurs avantpassats benèmerits i així com aquells foren els darrers en abandonar la defensa de la pàtria que moria, ells són els primers en la Catalunya que renaix despertant del seu somni lletàrgic de centúries d'opressió i esclavatge.

Es Vic, representada dignament pel seu Ajuntament popular, la primera ciutat de la Catalunya renaixent que aixecarà uns nous grups escolars dignes d'una ciutat catalana i al nivell dels millors del estranger i n'entregarà llur funcionament a un Patronat popular ajudat i assessorat per la benemèrita «Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana».

Es Vic, que mentre l'Ajuntament de Barcelona que tan gallega de català i nacionalista entregava per acord unànim una de la seva Comissió de Cultura en la que figuraven pretinguts nacionalistes i separatistes els nous grups escolars a un patronat mixte sota el control decisiu del estat espanyol, és Vic repetim que per mitjà del seu catalaníssim Ajuntament, calladament i seriosa aixeca nous grups escolars i en garanteix la seva eficàcia pedagògica i patriòtica fent-ne present al poble català amb absolut deseiement del estat que no és el nostre.

Els nous grups escolars de Vic seran un exemple per a tots els Ajuntaments catalans que de debò sentin la renaixença de la nostra terra catalana. Barcelona cap i casal de Catalunya per manca de fortitud patriòtica dels seus representants ha d'acotar el cap davant la ciutat catalana qui infantà els últims soldats de la pàtria, morent, els heroics vigatans i alça avui el primer grup escolar de la Catalunya irretempta.

IRREDENT

Sofrint per la Pàtria

En Delclós, el ferm nacionalista empresonat pel seu amor a la nostra causa nacional i el seu apostolat en pro de la llibertat dels pobles, continua essent visitat cada diumenge per un estol creixent de nacionalistes que van a ofrenar-li llur tribut d'admiració i companyonia.

Són ja innumerable les entitats nacionalistes d'arreu de la catalana terra que han anat a saludar al que sofreix persecució per la injustícia opressora i molts els patriotes que no han deixat passar un sol diumenge sense fer acte de presència i compenetració d'ideal davant les reixes que tanquen el nostre germà de pàtria.

La nostra Joventut ha enviat cada diumenge nombrosos representants a saludar En Delclós i darrerament s'ha vist acompanyada per una delegació del nostre Poble de Joventut «Junior» presidida per les gentils poblenovines senyorettes Lluïsa Mari i R. Segura enduent-se'n la glòria d'ésser el primer pomell que ha complert aquesta bella obra de misericòrdia.

L'amic Delclós ens deia emocionat: Jo no sabia pas que comptés amb tants d'amics al Poble Nou i no sé com agrair-vos els vostres oferiments i les vostres visites.

La «Joventut Nacionalista» del Ateneu te el propòsit d'anar també a visitar-lo així com els nens de l'Escola de P. N.

Es comentada entre els nacionalistes radicals del Poble Nou la poca publicitat que a les visites al company Delclós donen els periòdics nacionalistes *La Publicitat* i *La Veu de Catalunya*.

Ni la Mancomunitat ni l'Ajuntament ni les majories nacionalistes d'ambdues entitats han visitat encara l'amic Delclós.

TESTES

Un exemple

El senyor Riudoms, caporal del someient—ell no sap dir-se caporal i s'anomena *cabó*—compra «La Vanguardia» i, avarament, s'hi delecta tots els jorns en la seva tupidia, carrinclona i monòtona lectura.

Com que forma en les rengleres de «La Lliga» i fou, un jorn, candidat a diputat, amb etiqueta catalanista, m'extranyà el fet i per això li vaig dir, carregat de bons intents:

—Senyor Riudoms: Voldria dir-me per què no llegeix la premsa catalana?

—Oh, minyó: Quan jo anava a costura poc ens ensenyaven el català i ara, de gran, costa molt d'aprendre.

—Però vostè l'entén! Per què no es subscriu a «La Veu» per exemple?

—Per què és massa intel·lectual i m'encaparra. Jo, llegint la lletra grossa ja en tinc prou i si decàs no puc, el meu xòfer me'l llegeix per mí. I és *baturríco* el meu xòfer, m'entens?

Me'n aní sens dir res més. I entre mí pensava: Carat de senyor Riudoms, si es descuida surt diputat i... votat haguera per l'autonomia. St. Marc, Sta. Creu!...—SIRAX